

Inledning: EB:s rubrik Döden *och* livet, eftersom de två hör samman. De hör samman på samma sätt som syndabekännelsen och avlösningen.

Döden och livet

1. Var inte rädd, bara tro

- a) Synagogföreståndaren var enträgen, v 22 och v35. Hans 12-åriga dotter ligger för döden och han kan ingenting göra. Jesus har inte bråttom. Han är trygg i livets alla situationer och säger till Jairus: Var inte rädd, tro bara.
- b) Många människor är oroliga inför döden, inför det okända. I vår tid kanske mer för själva döendet. På vilket sätt ska jag dö? Kommer det att ske genom en olycka, eller genom en smärtsam sjukdom? Kommer mitt hjärta med ens sluta slå eller kommer jag sakta att somna in? Kommer mina anhöriga att vara med mig eller ska jag dö ensam. Det är frågor ingen har något svar på. Då säger Jesus till dem: Var inte rädd, bara tro.
- c) Detta ord är inte ett löfte om att flickan ska förbli vid liv, utan en uppmaning att Jairus ska tro, förtrösta. På vad då? På att Gud är större än döden. Han är bortom döden. Det är en uppmaning han ger hela sin Kyrka och församling. Tron på att Gud är större än döden är en del av det arv Jesus har lämnat efter sig.

2. Flickan är inte död, hon sover.

- a) När Jesus kommer fram till Jairus hus är människorna förtvivlade. De är upprörda, gråter högt och klagar. Jesus säger att flickan sover och de hånskrattar åt honom. De tycker att han uppträder dumdrigt, att han tar alldeles för stora ord i sin mun. Ingen av de andra skulle komma på tanken att säga till de sörjande att hon sover.
- c) Jesus ser på hela situationen på ett annat sätt än vi gör. Han ser med Guds ögon och i Guds ögon sover flickan. Vid ett tillfälle som finns återberättat i Lukas 20 kommer sadduceerna fram till Jesus och frågar om de dödas uppståndelse. Jesus svarar med att Gud presenterat sig redan för Mose med orden: Jag är Abrahams, Isaks och Jakobs Gud och tillägger att Gud inte är en Gud för döda, utan för levande. För Gud lever alla.
- c) Aposteln Paulus vittnar om uppståndelsen från de döda och skriver i Rom 14:7-9: Ingen av oss lever för sig själv ... Det hör till den kristna tron att vi också efter döden vila i Guds händer. Det finns inga möjligheter att fly från Gud, Ps 139:7 ff.

3. Han förbjöd dem att låta någon veta vad som hänt

- a) När Jesus väckt den lilla flickan blev de utom sig av förvåning. Det som hände var ofattbart. Hur kunde Jesus uppväcka en död? Varför uppväckte han en död? Går det att svara på sådana frågor? Jag tror det. Han uppväckte den lilla flickan av samma skäl som Han gav sitt liv för henne på Golgata kors. Gud älskar människan och har skapat henne till sin Avbild. Han har inte skapat henne för att låta henne leva i Synden och sedan Dö. Han har skapat henne *och* försonat henne med sig och Han kommer att återställa henne. Faktum är att återställens verk redan nu pågår.
- b) Denna händelse skedde i Kapernaum, en stad med 10-15 000 invånare, en gränsstad och en romersk garnisonsstad. Jesus bodde ett stenkast från synagogan, kanske var han till och med granne med den Jairus och hans familj. Denna händelse måste att spridit sig med vindens hastighet. Varför fick de inte sprida vad som hänt? Jesus kunde inte låta bli att uppväcka flickan från de döda. Kärleken hade tvingat honom, men han vill inte bli känd som en undergörare, inte att människorna skulle flockas kring honom enbart för att få hjälp att leva vidare på jorden. Han ville att de skulle lära känna Gud.
- c) Vi är kallade att leva i gemenskap med Gud. Nattvardsbordet är en mötesplats.